

עמ"ת 25644/09/14 - יצחק גבעוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

עמ"ת 14-09-25644 גבעוני(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:

בפני כב' השופט ציון קאפק
עוורר יצחק גבעוני (עציר) על-ידי ב"כ עו"ד ניר דוד
נגד מדינת ישראל על ידי עו"ד שיר חברה
משיבה

החלטה

ערר על החלטת בית משפט קמא אשר הותיר את העורר במעצר עד לקבלת תסקير מעצר, בשם לב לקביעה כי עומדת כנגדו תשתיית ראייתית לכואורית ומכאן שגם קיימתUILת מעצר.

נגד העורר ואחר - אלון מאיר - הוגש כתוב אישום המיחס להם התפרצויות למוגרים לבעירה, קשרת קשור לעשויות פשע וגנבה - עבירות על פי סעיפים 406(ב), 499(א)(1) ו- 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כתב האישום מס' 1, כי העורר וחבריו קשור להתרפץ בצוותא לדירת מגורים, בהרצליה, ולבצע בה גנבה. לשם כך, הוציידו מבעוד מועד במפתחות מותאמים, ושם פעמיים אל הדירה. בהגיע השניים למקום, ירד העורר מהמכונית וביצע סיור מוקדים. לאחר הסיום, הגיעתו של הנאשם השני אשר ביצע את עבירות התפרצויות.

בדין שהתקיים בבית משפט קמא, במסגרת בקשה למעצר עד תום ההליכים, קבעה כב' השופטת תבור כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית, והורתה על המשך מעצר העורר לשם לקבלת תסקיר מעצר.

מכאן העරר שבפני.

ב"כ העורר טוען, כי בלבד מראיות נסיבותיות, קלושות לטעמו, אין כל ראייה הקוסרת את העורר למיוחס לו.

ב"כ המשיבה, סבורה כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית במידה הנדרשת.

תיק החקירה הוגש לעיון.

א. אין מחלוקת כי בוצעה התפרצות על ידי הנאשם השני והשלל ממנו כסף מזומן ותכשיטים.

ב. אין מחלוקת כי העורר הוא שהסיע את הנאשם השני אל המקום, מחדרה ועד הרצליה.

המחלוקה בין הצדדים נסבה סיבב השאלה, האם הימצאות השני ייחדי הייתה מקרית או שמא בבחינת "הילכו שניים ייחדי בלתי אם נועד"?

את הדיון אפתח מהסוף להתחלה.

1. על פי דוחות העוקבים, נצפו השניים מגיעים למקום. העורר החנה את המכונית בחניון בניין מס' 8, והלך לכיוון בניין מס' 11. לאחר מכן, חזר העורר למכונית והסיע אותה לכיוון בניין מס' 10. הנאשם השני, אלון מאיר, יצא מהמכונית, הסתובב לשירותים בחניון מס' 8 ולאחר מכן עשה דרכו לבניין מס' 10, שם בוצעה התפרצות. במקביל, העורר הסיע את מכוניותו ועצר סמוך לבניין 10 כשהוא ממתר במקומן ונצפה מבצע שיחות טלפון.

אלון מאיר יצא מבניין מס' 10 עם שקית ביד והצטרף לעורר. או אז נערכו השניים.

כאן המקום לציין, כי האינדיקציה לנוכחותם של עוקבים במקום עולה בבירור מדויק פעולה של רס"ר אליאור מנופלה, ביום 19.8.14, המציין קיומה של יחידת משטרת "מיוחדת", במקום.

על כן, אין חשיבות לשאלת האם בשלב זה נושא דוח העוקבים כותרת מתאימה אם לאו.

2. עוד מצאנו כי ברשות השניים נמצאו טלפונים מבצעיים והשניים שוחחו האחד עם השני במהלך האירוע. (ראה: דוח פעולה של עוד צורר מיום 14.8.27)

הנה כי כן, עולה תמונה ברורה, בדבר שיתוף פעולה בין העורר לבין אלון מאיר כאשר כל אחד מהם נושא חלק אחר של ההתארגנות.

3. על כן, על העורר ליתן הסבר ולשכנע כי הנסיעה המשותפת מחדרה להרצליה, היציאה מהמכונית, ההמתנה במקום ושיחות הטלפון, כל אלה היו תמים לחלווטו.

4. העורר נ查קר מספר פעמים.

בהתודעה הראשונה מיום 14:36 שעה 19.8.14 נתפס בא-אמירתאמת. לדבריו, הוא הסיע את אלון מאיר להרצליה, הוריד אותו בעיר ולאחר מכן חזר לאסוף אותו (שורות 25-27). הדברים עומדים בנגדות לדוחות הפעולה של העוקבים לפיהם העורר נשאר במקום.

העורר אישר באותה התודעה, כי אכן החזיק ברשותו טלפון מבצעי.

בהתודעה השנייה מאותו יום שעה 19:35, הודה בעורר כי הטלפונים המבצעיים, שלו ושל אלון, הם מאותו סוג, מאותה סדרה, והמספרים כמעט זהים כך שהדעתו נותנת שני הטלפונים נרכשו ייחודי, באותו מועד.

העורר הכחיש כי התקשר לאلون בשעת ההמתנה ברכבת, דברים אשר אף הם לא עולים בקנה אחד עם ממצאי מחקרי התקשרות.

הנה כי כן, מארג הראיות הנسبטיביות מוצק דיו.

באשר לטענות ב"כ העורר, כי שકית התכשיטים נמצאה בין רגליו של אלון מאיר, יש להסביר כי אף טבעי הוא הדבר שכן לא ניתן להניח את השקיית בשני מקומות בו-זמנית. אין במיקום השקיית - כמו גם במצב המפתח המותאם על אלון מאיר - כדי לכרטסם בעוצמת הראיות.

אין אף מקום לקבל את העරר.

ניתנה היום, כ"ד אולול תשע"ד, 19 ספטמבר 2014, בהעדך
הצדדים.